

De Helmspecht

https://www.wayoflife.org/reports/pileated_woodpecker.php, 10-4-2019

Vertaling en plaatjes door M.V.

Met zijn 40 à 48 cm grootte is de Helmspecht (*Dryocopus pileatus*) de grootste specht in Noord-Amerika. Zijn domein beslaat het gehele oosten van de V.S en Canada, en delen van het noordwesten.

Het is een verbluffend mooie vogel met zwart lichaam en zwarte en witte strepen op zijn kop en nek, gele ogen, en een felrode kuif. Eén zwarte streep gaat weerszijden over de ogen heen. Het mannetje heeft een rode streep die snor genoemd wordt. Zijn ondervleugels zijn wit. Het vrouwtje heeft geen snor, en de onvolwassen dieren hebben een kortere kuif en bruine ogen.

Met zijn lange, scherpe, puntbeitelachtige bek hakt de grote specht gaten in bomen, op zoek naar mieren en keverlarven. Hij gebruikt zijn lange, behaarde, kleverige tong om insecten te vangen. Hij hakt ook holen voor zijn nest, met verscheidene ontsnappingsroutes voor de veiligheid. Andere dieren, inbegrepen de Carolina-eend, gebruiken ook de holen die gehakt zijn door de Helmspecht.

De vogel is monogaam en de paartjes blijven samen doorheen de jaren. Het vrouwtje legt drie tot vijf witte eieren, en zowel het mannetje als het vrouwtje wisselen elkaar af tijdens het broeden.

Zoals andere spechten heeft hij een golvende manier van vliegen.

De Helmspecht lijkt sterk op de cartoonfiguur Woody Woodpecker.

Het beitelontwerp van de specht

Alhoewel de specht veel andere wonderlijke kenmerken bezit, willen wij ons nu focussen op zijn “beitelen” of “pikken”.

Hij is in staat 20 keer *per seconde* te pikken en hij kan dat *12.000 keer* in een dag. Het zijn geen zachte beitelslagen. Zijn bek produceert een ongelofelijke G-kracht van 1.200. Dit “is het equivalent van afdalen van 41.000 km/u tot een complete stop, elke seconde” (“Bird Brains” *Forbes*, Jan. 6, 2016). Een mens daarentegen kan een maximale G-kracht van 100 verdragen, en hersenbeschadiging en dood treden op bij veel lagere krachten. Dus deze kleine vogel verdraagt G-krachten op zijn hoofd van meer dan 100 maal die van een mens.

In recente decennia was de specht het object van veel wetenschappelijke studie, en dit bracht mee dat hij de volgende design-kenmerken bezit die ideaal passen bij zijn activiteiten:

Ten eerste. Zijn hersenen zijn veel kleiner dan die van mensen. Dr. Lorna Gibson, professor aan het MIT (Massachusetts Institute of Technology) zegt: “Een menselijk brein heeft een massa van 1.400 gram. Het brein van een specht is enkel 2 gram. Dat is de massa van twee paperclips. Die verhouding is fenomenaal. We kunnen dat instinctief begrijpen: als je je mobieltje van tafel zou stoten, dan zal die dat wel overleven; maar als je een laptop van tafel zou stoten dan kan je naar de PC-winkel

stappen. Hetzelfde is waar voor hersenen: hoe kleiner het brein, hoe meer kans op het overleven van een impact”. (“Why Don’t Woodpeckers Get Concussions?” *Huffington Post*, Nov. 25, 2013).

Ten tweede. Zijn schedel is gemaakt van plaatachtige botjes met een sponsachtige structuur op strategische locaties om het brein te beschermen. “Op microscopisch niveau hebben spechten een groot aantal sponsieuze kleine balkjesachtige botprojecties die het mineraal ‘mesh’ vormen, dat deze sponsachtige botplaat uitmaakt. Deze sponsieuze botjes zitten dicht bij mekaar dan in de schedel van een veldleeuw wat meebrengt dat deze microstructuur zich gedraagt als een pantser dat het brein beschermt”. (“Why Don’t Woodpeckers?” *LiveScience*, Apr. 10, 2012).

Ten derde. Het brein van de specht past nauw in de schedel (anders dan het menselijke brein) zodat het niet kan “klotsen” en schade veroorzaken.

Ten vierde. Het brein van de specht is anders georiënteerd dan het menselijk brein zodat de kracht verdeeld wordt over een groter gebied.

Ten vijfde. De specht heeft een tongbeen (hyoid bone) dat gewikkeld is rond de gehele hersenpan om zo een “veiligheidsgordel” te vormen.

Ten zesde. De bek van de specht is ingenieus gebouwd om energie te absorberen terwijl hij gaten hakt in het hout. “De bovenste en onderste halve delen van de vogel zijn bek zijn oneven, en als er kracht wordt doorgegeven van de punt van de bek in het bot, vermindert de asymmetrie de belasting op het brein”. (“How Woodpeckers Avoid Head Injury,” *BBC News*, Oct. 27, 2011).

Ten zevende. De specht verandert de richting van zijn beitelen door zijn hoofd en bek rond te bewegen op de juiste wijze. Hierdoor “minimaliseert de specht het aantal keren in een rij dat het brein en de schedel op het zelfde punt contact maken”. (“Why Woodpeckers Don’t Get Brain Damage?” *Mental Floss*, Nov. 24, 2014). Slim!

UNIEK!

Is de specht geëvolueerd of geschapen?

VRAAG:
Wat is de kans dat **AL** deze karakteristieken, die de specht in staat stellen aan voedsel te komen, **tezelfdertijd** zouden geëvolueerd zijn?

ABSURD:
Hoe zou een schepsel kunnen overleven om iets te “evolueren” dat noodzakelijk is voor zijn bestaan?!

Een zoveelste voorbeeld van onherleidbare complexiteit

Ten achtste. De specht gebruikt zijn hele lichaam om de energie te absorberen van het pikken (*Forbes*). Onderzoekers hebben gevonden dat middels deze mechanismen “99,7% van de impact-energie wegens het pikken wordt geabsorbeerd door het lichaam” (*Mental Floss*).

Andere kenmerken van het design omvatten het *knipperend derde ooglid* dat over het oog komt in een fractie van een seconde vóór het hout wordt geraakt, om het oog te beschermen tegen splinters, en dat het oog kuist, en ervoor hoedt dat het oog in zijn oogkas blijft!

De specht heeft ook borstels in zijn neusgaten, en speciale luchtzakken, om inhalatie van houtsnippers te voorkomen.

De evolutie van de specht?

Niettegenstaande de ontdekking van al deze complexe biologische wonderlijke techniciteiten, blijven evolutionisten bij de dwaling dat zulke dingen werden gevormd door blinde evolutie. Eén rapport zegt: “In een gemiddelde dag doet een specht dit 12.000 keer, en toch lijken zij zich niet te bezemen en er niet door gehinderd te worden. Dit komt uiteraard doordat, na miljoenen jaren van dit type gedrag, zij een gespecialiseerde hoofdbescherming hebben geëvolueerd om verwondingen te voorkomen aan hun kop, hersenen en ogen”.

Dit is een belachelijke uitspraak, vanuit gelijk welk perspectief. Hoe zou een schepsel kunnen overleven om iets te “evolueren” dat noodzakelijk is voor zijn bestaan? En HOE kunnen zulke dingen evolueren? Evolutionisten hebben NUL wetenschappelijk ondersteunde evolutionaire mechanismen voorgesteld die *de immense en verbijsterend complexe DNA-sequenties zouden kunnen opbouwen die noodzakelijk zijn om complexe organen te creëren*. “Natuurlijke selectie” is niet creatief; het kan enkel selecteren van bestaande genetische code. “Mutaties” zijn niet creatief; ze zijn overweldigend destructief. Geloof me, je zou geen mutaties willen doorgeven aan je nakomelingen.

DE SPECHT IN EVOLUTIE

Voor hen die ogen hebben om te zien is de specht een onweerlegbaar bewijs voor een Almachtige, Alwijze Schepper. Om Hem persoonlijk te leren kennen beveel ik u de Bijbel aan, die de genadige openbaring van Gods karakter is en Zijn plan van verlossing voor de mensheid door Jezus Christus.

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God” (Johannes 3:16-18).

Zie ook:

- o De Specht en evolutie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Specht-evolutie.pdf>
- o En deze mooie video: <https://www.youtube.com/watch?v=vKR9vS4df-I&feature=related>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm